

**ЎЗБЕКИСТОН RESPUBLIKASI
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ
АБДУЛЛА ҚОДИРИЙ НОМИДАГИ
ЖИЗЗАХ ДАВЛАТ ПЕДАГОГИКА
ИНСТИТУТИ**

ФИЛОЛОГИЯНИНГ УМУМНАЗАРИЙ МАСАЛАЛАРИ

**ХАЛҚАРО ИЛМИЙ-АМАЛИЙ
КОНФЕРЕНЦИЯ МАТЕРИАЛЛАРИ**

ISBN 978-9943-4889-2-2

9 789943 488922

Жиззах - 2021

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ
ВАЗИРЛИГИ**

**АБДУЛЛА ҚОДИРИЙ НОМИДАГИ ЖИЗЗАХ ДАВЛАТ ПЕДАГОГИКА
ИНСТИТУТИ**

**“ФИЛОЛОГИЯНИНГ
УМУМНАЗАРИЙ МАСАЛАЛАРИ”
МАВЗУСИДАГИ**

**ХАЛҚАРО ИЛМИЙ-АМАЛИЙ КОНФЕРЕНЦИЯ
МАТЕРИАЛЛАРИ
(1-5-шубалар)**

ЖИЗЗАХ-2021

уўк: 821.512.133
КБК: 83.3(5Ў)

Мазкур тўплам Абдулла Қодирий номидаги Жиззах давлат педагогика институтида 2021 йил 25 ноябрь кунини Вазирлар Маҳкамасининг 2021 йил 2 мартдаги 78-Ф сон фармойиши билан тасдиқланган Ўзбекистон Республикаси Халқаро ва Республика илмий ва илмий-техник анжуманлар режасига киритилган Абдулла Қодирий номидаги Жиззах давлат педагогика институти ўзбек тили ва адабиёти факультети, ўзбек адабиётини ўқитиш методикаси кафедраси томонидан ташкиллаштирилган “Филологиянинг умумназарий масалалари” мавзусидаги Халқаро илмий-амалий анжуман материаллари асосида тайёрланди.

Тўплам адабиётшунос олимлар, изланиш олиб бораётган ёш тадқиқотчилар ва ўзбек тили ва адабиёти ўқитувчилари ҳамда магистрлар учун мўлжалланган.

Тўпловчи ва нашрга тайёрловчилар:

ЖДПИ доценти, ф.ф. номзоди **Нодира Соатова Исомиддиновна**
ЖДПИ доценти, ф.ф. номзоди **Сурайё Эшонқулова Исомиддиновна**

Бош муҳаррир:

Ўзбек тили ва адабиёти факультети декани, ф.ф.номзоди
доц. в.б. **Сунатулла Сойипов**

Масъул муҳаррир:

Ўзбек адабиёти ўқитиш методикаси кафедраси мудири, ф.ф. доктори, проф.в.б.
Шоира Дониярова

Тақризчилар:

Ўзбек тили ва адабиёти кафедраси мудири, ф.ф. доктори,
проф. в.б. **Усмонжон Қосимов**

Ўзбек адабиёти ўқитиш методикаси кафедраси доценти в.б., ф.ф.ф.д.
(PhD) **Дилнавоз Салимова**

Ўзбек адабиёти ўқитиш методикаси кафедраси катта ўқитувчиси, ф.ф.ф.д.
(PhD) **Паризод Туропова**

Ушбу тўплам Абдулла Қодирий номидаги Жиззах давлат педагогика институти Илмий-техник кенгаши (4-сонли баённомаси, 30 ноябрь 2021 йил) қарори асосида нашрга тавсия этилди.

ISBN 978-9943-4235-3-8

© Жиззах ДПИ, 2021

Rejissyor sahnaga barcha ijodiy xodimlarni chiqardi, yetmaganiga texnik xodimlar, kollej talabalari ham jalb qilindi. Qizg'in ijodiy jarayon boshlandi. Natijada erk va mustaqillik uchun shiddatli kurash, orzu-umidlar, ehtiroslar bilan to'lib-toshgan yorqin, monumental spektakl dunyoga keldi. Teatr jamoasi o'sha lahzalarni halihanuz sog'inib eslashadi. Spektaklning jamoatchilik ko'rigida muallifning o'zi ishtirok etib, shunday degandi: "Ochig'i, men bu dostonni teatrga mo'ljallab yozmagandim - deydi adib.

Bu Erkin Vohidov asarlari asosida sahnalashtirilgan so'nggi, eng yaxshi spektakl bo'lib qoldi... Demak bundan ko'rinadiki, na faqat markaziy teatrlarimiz balki viloyat sahnalarini ham o'z asarlari bilan boyita olgan.

Dramaturgiya janridan tashqari adibning tarjimonlik mahorati ham alohida e'tirovga loyiq.

Vohidov ko'plab xorij ijodkorlari, jumladan, [Aleksandr Blok](#), [Aleksandr Tvardovskiy](#), [Friedrix Sshiller](#), [Iohann Wolfgang von Goete](#), [Lesya Ukrainka](#), [Mixail Svetlov](#), [Muhammad Iqbol](#), [Rasul Hamzatov](#), [Sergey Yesenin](#) hamda [Silva Kaputikyan](#) asallarini o'zbek tiliga tarjima qilgan. Xususan, shoir 1974-yil Goethening „Faust“ asarini o'zbekchaga o'girgan. Shoir Yesenin she'rlarini ayniqsa yuksak mahorat bilan o'zbek tiliga tarjima qilgan. Shu o'rinda ta'kidlash joyizki - adibning o'nlab asarlari dunyoning boshqa tillariga ham mohirona tarjima qilingan.

تاریخینگ دیر مینگ عصرلر ایچره پنهان اوزبیگیم
 (“Tarixingdir ming asrlar ichra pinhon, o'zbekim”) (2017) ([Afg'onistonda arab yozuvida chop etilgan](#)) [„So'z latofati“](#) (2018)

ارواحلر قوزغلانی
 (“Arvohlar qo'zg'aloni” (original asar nomi “Ruhlar isyoni”)
 (2018) (Afg'onistonda arab yozuvida chop etilgan).

Mustaqillikka erishib o'zligini, o'z-begini yaratayotgan xalqimiz esa bunday insonlarni ulug'lashi tabiiy va mantiqiy holdir. Erkin Vohidovning hayot yo'li, yaratgan asarlari va ulardagi yetakchi g'oyalar har bir inson qalbida ezgu fikrlarga yondosh tarzda yashashiga ishonamiz.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YHATI:

1. Erkin Vohidov. “Oltin devor” komediya asari. –T., 1981
2. Dilmurod Quronov “Adabiyot nazariyasi asoslari” –T., 2018
3. www.ziyouz.uz
4. www.ijod.uz

ЭССЕ ЯРАТИШДА МУНАҚҚИД МАҲОРАТИ

*Қодирова Насима Саидбурхоновна,
 Бухоро давлат университети ўқитувчиси*

Адабий танқидда кенг кўламлилиги, илмийлик ва бадийликнинг омухталиги, муаллиф “мен”ининг, образли тафаккурнинг етакчилиги билан эссе жанри муҳим ўринга эга. Бу жанрнинг мунаққидга эркин фикр юритиш, турли қолипларга бўйсунмаслик, тахайюлга эрк бериш каби қатор хусусиятлари

борки, шу боис ҳам танқидчилар тез-тез бу жанрга мурожаат этадилар. Эсселар фалсафий, публицистик, адабий-танқидий, тарихий-биографик, соф беллетеристик характерда бўлиши мумкин. Адабий эсселар кўпинча ҳаёт ҳодисаларига оид ижтимоий-руҳий кузатишлар мағзини чақишга йўналтирилган бўлади. Адабий-танқидий йўналишдаги эсселарда эса ижодкор ҳаёти, руҳияти, асарлари билан алоқадор жараёнлар ёритилади [1;146].

Ўзбек адабий танқидида ҳам эссе жанрининг жуда кўплаб намуналари, хилма-хил турларини кўриш мумкин. Хусусан, Н.Каримов, Ш.Холмирзаев, О.Шарафиддинов, И. Гафуровларнинг эсселари кўпчиликка таниш ва адабиётимиздан мустаҳкам ўрин эгаллаган. Эсседа шахсий мулоҳаза муаллиф бадиий ҳофизасининг қуввати, савия сажияси ва доираси, ҳаётий тажрибаси, ҳикматгўйлик маҳорати, тафаккур қобилияти[5;19] аниқ акс этади. Шу сабаб адабиётимизда бу жанр намуналари жуда кўп бўлса-да, улар асло бир-бирини такрорламайди.

Адабиётшунос олим, мунаққид И.Ҳаққул ижодида ҳам эссе жанрининг бир неча намуналари бўлиб, уларнинг аксарияти адабий-танқидий эсселар сирасига киради. Ўзбек адабиёти вакилларига бағишланган “Аҳмад калла”, “Абдулла Қаҳҳор жасорати”, “Илм шукуҳи”, жаҳон адабиёти классикларига бағишланган “Буюк қалб муҳаббати”, “Ҳаёт санъаткори” каби эсселари мунаққид қалби акс этган ижод намуналаридир.

Мунаққиднинг “Аҳмад калла” деб номланган, Аҳмад Донишга бағишланган эссеси кенг қамровли бўлиб, унда улуғ ижодкорнинг фахрли ва машаққатли умр йўли турли манбаларга асосланган ҳолда образли ёритиб берилган. Мунаққид китобхон кўз ўнгида нафақат А.Дониш қиёфасини, балки у яшаган даврнинг мураккаб ва таҳликали манзарасини ҳам жонли гавдалантира олган. Мақола аввалида И.Ҳаққул А.Донишнинг адабиётдаги ўрни, унинг характери, тўғрилиги ҳақида қисқагина умумий тушунча беради. Ва у ҳақида айтилган ҳар бир фикр эссенинг кейинги қисмларида А.Дониш ҳаёт йўли контекстида бирма-бир ўқувчига очиб, кучли эҳтирос билан тасвирлаб берилади. Эсседа мунаққиднинг Аҳмад Донишга муҳаббати яққол акс этган ва эссени ўқиш жараёнида бу муҳаббат китобхонга ҳам юқтирилади.

Эссе Аҳмад Донишга бағишланган, яъни бош қаҳрамон у бўлса-да, эссе қисмларини боғловчи, ҳаракатга келтирувчи етакчи қаҳрамон И.Ҳаққулнинг ўзидир. Мунаққид Дониш ижоди билан танишган йилларини эслар экан, хотираларини жонлантириб, талабалик йиллари, Бухоро сафарлари, устозлари, болалиги ўтган Шофиркон тумани, одамларини ёдга олади. Бу воқеалар мантиқий изчиллик ва юксак бадиийлик воситасида Аҳмад Дониш билан боғлиқ масалаларга уланиб кетадики ўқувчи эссени ўқиш жараёнида асло зерикмайди. Гўзал ташбеҳлар, халқона баён китобхонни ўзига жалб этади. Масалан, мунаққид поездда кетар экан, қалб тўлқинларини шундай тасвирлайди: “Шиддат-ла чопаетган поездда кетиш хотира отлиғ тупорга миниб ёшликка саёҳат қилишга ҳам ўхшайди. Қизиғи шундаки, қачонлардир бўлиб ўтган ва кўпдан буён эсланмаган воқеа-ҳодисалар дафъатан жонланиб, гўё қаршингиздан чиқиб келаверади: бири қувонтиради, бири ўйлатади, яна

бири... Соғинч кўмсашга, кўмсаш армонга йўл берганда эса барибир хўрсиниблар кетасиз...” [8;208].

Аҳмад донишнинг оиласи, унинг қандай қилиб Бухорога келиб қолгани, таълим-тарбияси, меҳнат фаолияти, асарларига доир маълумотлар Донишнинг ўз асарлари, Садриддин Айний, Садри Зиёларнинг маълумотлари асосида бадий қайта жонлантирилган. Мунаққид Аҳмад Донишнинг ички ва ташқи қиёфасини яратар экан, манбаларда қайд этилган маълумотларни синчиклаб ўргангани сезилиб туради. Дониш хуснихати чиройли бўлгани сабаб котиблик қилгани, котиблик жараёнида Бедилга ошно бўлиши, унинг асарлари таъсирида характерининг шаклланиб боришини жуда ишонарли тасвирлайди. Шунингдек, Дониш ҳаёт концепциясини бутунлай ўзгартириб юборган, бир қариндошининг вафот этиши билан боғлиқ воқеани келтиради, бу воқеа китобхон руҳиятига ҳам таъсир этмай қолмайди. “...у биринчи марта одам умрининг мазмуни, ўткинчилиги борасида жиддий бош қотиради. Шу кундан эътиборан у бақосиз нарсалар, жумладан бойлик тўплаш, хузур-ҳаловатда яшаш майлини дилидан чиқариб ташлайди”[8;213]. Айтиш мумкинки, мунаққид турли илмий далиллар ва ҳаётий воқеаларни бадий қайта ишлаб, А.Дониш ҳаётининг жонли тарихини ярата олган. Бу жиҳатдан олим эсселари Наим Каримов эсселарига яқинлашади.

Мунаққиднинг ушбу эссесида Аҳмад Донишнинг нафақат адабиёт борасидаги фаолияти, балки бошқа янги қирралари ҳам очиб берилган. Жумладан, эсседа А.Дониш ўқувчи кўз ўнгида ўткир зеҳн ва қобилиятли котиб, халқ учун қайғурадиган адолатпарвар ва зукко сиёсатчи, тўғрилиқни ўзига шиор қилган халқ ҳимоячиси, истеъдодли мунажжим, иқтидорли наққош ва рассом, жонкуяр устоз қиёфасида намоён бўлади.

Эссенинг ўзига хос жиҳатларидан бири - унинг кенг кўламлиги. Ўқувчи уни ўқиш жараёнида А.Дониш билан танишибгина қолмай, унинг ижодини ўрганган олимлар, шоир яшаган даврнинг сиёсий аҳволи, илм аҳлига муносабат ҳақида ҳам маълумотларга эга бўлади. Эссе кўтаринки оптимистик руҳ ва даъват билан яқунланганки, бу китобхонда фахр ва ифтихор туйғусини шакллантириб, аждодларга муносиб бўлишга ундайди. Эсседа И.Ҳаққулнинг қалб кечинмалари яққол намоён бўлган. Аҳмад Дониш каби ватандоши билан фахрланиш ҳисси асарнинг пафосини кучайтирган, бу Донишнинг ҳаёт тўсиқларини матонат билан енгиб ўтиши, намунали ва шарафли ҳаёти баёнида аксланган бўлса, муаллиф ўзини қийнаган дардларни ҳам эсседа қайд этган. Жумладан, А.Дониш қабрининг қаерда эканлигини билмаслик ёки шундай улуг шахс ҳақида янги давр талаб ва эҳтиёжини ифодалайдиган бирорта махсус тадқиқотнинг йўқлигидан олим қалби изтироб чеккани ёрқин кўринади.

Адабий танқидчилигимиздаги эсселарнинг аксарияти ўзбек адиблари ёки олимларига бағишланган. Эссе “қалбдаги ҳис туйғулар жўшганда, фикр пишиб етилганда бир туртки туфайли қоғозга “сочилади”[5;19]. Иброҳим Ҳаққулнинг буюк рус адиби ҳақида ёзилган “Ҳаёт санъаткори” эссеси айнан шу “туртки” сабабли дунёга келган. Мунаққиднинг қалб туғёнлари, Чеховга муҳаббати,

унинг асарларидан таъсирланиш, у чеккан азоблардан оғриниш кабилар эссенинг ҳар бир саҳифасида ёлқинланган.

Эссега танланган эпиграф ҳам мақолани ўқимасданоқ китобхонни мушоҳадага чорлайди: “Қани эди, барча одамларнинг ғам-ғуссаси меники бўлсайди...” Эссени ўқиш жараёнида бу жумла бекорга келтирилмагани, қаҳрамон характери яратишда “ўқ илдиз, барча фактларни бирлаштирувчи, умумлаштирувчи негиз”(Б.Назаров) бўлганлиги, бу сўзлар Чеховнинг қалб нолалари эканлиги аёнлашади. Мунаққид Чехов асарларини таҳлил этар экан, аввало, уларни бирлаштириб турувчи нуқталарга эътибор қаратади. Бу ҳаётга қалб кўзи билан қараш, асл моҳиятга етиш, ҳаёт қанчалик мураккаб бўлмасин, етук шахс орзусини бой бермаслик. Ушбу ғоялардан танқидчи ҳикояларни таҳлил этишда очқич сифатида фойдаланади. Кўпчилик мунаққидлар биографик метод асосида мавзуга ёндашадилар (М: Н.Каримов эсселари). И.Ҳаққулов услубининг ўзига хос жиҳатларидан бири шуки, у объекти бўлган асар таҳлиллари жараёнида адиб ижодий лабораториясига кириб боради, бадиий матннинг таҳлилидан эссе қаҳрамонининг яъни Чеховнинг ички олами очилиб, унинг ўзига хос образи яратилади.

Эсседа мунаққид Чеховнинг “Ҳасрат” ҳикоясини ўзгача услубда таҳлил этади. Дастлаб асарни ўзининг илк бор ўқиган кезларини хотирлайди. Қаҳрамон тақдирига ачингани, инсоннинг ночор аҳволи мунаққидни ўйлантиради ва асар қаҳрамонининг шу аҳволга тушиши сабабларини қидиради: “Иона - ношуд, нотавон, ташландиқ. Иона - бадбахт, кулфатзода... Буларнинг бариси тўғри, лекин ичдаги унинг одамлик жавҳари қани? Одам сифатида у суянадиган маъни қаёқда? Извошчида булар йўқ. Балки олдиндан бўлмагани боис у шу ҳолга тушгандир”[9;110]. Шу ўринда олим Чеховни қийнаган дардни, уни қалам ушлашга мажбур этган ҳақиқатларни ўқувчига ошкор этади. Китобхон маънавий қашшоқликнинг оқибатларидан сесканиб кетади. Эсседа адибнинг бир нечта ҳикоялари таҳлил этилган. Таҳлиллардан асосий мақсад - китобхон диққатини маънавий юксалиш, ўзликни англашга қаратиш. Бироқ бу қуруқ панд-насихат тарзида бўлмай, теран таҳлиллар асосида танлов китобхоннинг ўзига ҳавола этилади.

И. Ҳаққулов Чехов портретини яратиш жараёнида бир ўринда қадимги “Футувватнома”лардаги жавонмардлик маслаги ғоялари билан мавзунини боғлайди. Адиб фазилятларини шарқ халқлари идеаллари билан қиёслади, қиёслардан аён бўладигани, Чехов ботинида уларнинг аксарияти мужассам. Ушбу таққослашдан мақсад: адибни китобхонга янада яқинлаштириш, у ёритган мавзулар, муаммоларнинг бизга ҳам бегона эмаслиги ҳақида мушоҳадага чорлаш.

Юқорида кўриб ўтилган эсселар бир-бирини такрорламайди, услуби, жилоси, ранги ўзгача. Шундай бўлса-да, уларни бирлаштирувчи нуқталар бор. Бу мунаққид танлаб олган қаҳрамонларининг ҳаёт концепцияси, ҳақгўйлиги, тўғрилиги, чуқур тафаккуридир. Бу қаҳрамон танлашда ҳам танқидчининг ўзига хослигини кўрсатади. Мунаққид эсселари шунчаки адиб ё ижодкорни китобхонга танитиш учун ёзилмаган. Олим ўқувчи диққатини қаратмоқчи

бўлган нарса – уларнинг ибратли ҳаёти, ундан ўрнак олиш. Иброҳим Ҳаққул қаҳрамонларининг ички оламини таҳлил этар экан, уларга инсонийлик, юксак хилқат эканлиги жиҳатидан баҳо беради. Шу сабаб уларга ғарблик ёки шарқликка ажратиб, алоҳида мезонлар асосида ёндашмайди. Масалан, Шекспирга бағишланган эсседа ҳадисларга, дарвешлик маслаги хусусидаги қарашларга, Ибн Арабий, Яссавий ғоялари таҳлилига ёки Аҳмад Дониш ҳақидаги эсседа Чернишевский билан боғлиқ ҳикояга, ғарб олимлари фикрларига дуч келамиз. Мунаққиднинг ҳар бир фикри асосли ва ишонарли баён этилганки, ўқувчида ҳеч қандай эътироз туғдирмайди.

Ҳар бир эссега мавзунини қамраб оладиган эпиграфлар танлаш ҳам мунаққид услубига хос хусусиятлардан биридир. Иброҳим Ҳаққул эсселари ўзининг жонли ва бадиийлиги, мушоҳадаларнинг теранлиги, танланган қаҳрамонларнинг ҳаёти ва фаолияти, ижоди бугунги кун учун ҳам долзарблиги билан аҳамиятлидир. Мунаққид ким ҳақида ёзмасин, у ҳақида янги гап айта олган. Эссе қаҳрамонларини идеаллаштиришдан чекиниб, уларни борича кўрсатишга, китобхонга яқинлаштиришга интилган. Танқидчи эсселари умумлашма мазмунга эга бўлиб, унда айтилган фикр-мулоҳазалар нафақат қаҳрамонга нисбатан, балки барча китобхонларга қарата айтилган ҳаётий мушоҳадалардир.

Хулоса қилиб айтганда, адабиётшунос олимнинг адабий танқид ва унинг жанрларини ривожлантиришдаги хизматларини алоҳида таъкидлаш зарур. Унинг эссе яратиш маҳорати, услуби ҳақида фикр юритганда, энг аввало, унинг бадиий асарни теран англаб, мазмун-моҳиятини ўқувчига етказишдаги ўзига хослиги кўз олдимизда яққол намоён бўлади.

Фойдаланилган адабиётлар рўйхати:

1. Ахмедова Ш. Ўзбек адабий танқидчилиги жанрлари. –Т.: Фан, 2008.
2. Ахмедова Ш. Н. Прогресс портретописания в период глобализации в литературоведении //Россия-Узбекистан. Международные образовательные и социально-культурные технологии: векторы развития. 2019. – С. 12-14.
3. Akhmedova S. N., Khudoykulova M. Development of Literary Critical Debate Genre. 2021.
4. Akhmedova S. N. Y., Kurbanova A. B. Science: methods of analysis in literary criticism. Nematovna A. S., Saidburkhonovna K. N., Bekmurodovna K. O. Methodology and skills problems //Journal of Contemporary Issues in Business & Government. 2021. –Т.: 27. №. 5.
5. Раҳимжонов Н. Бадиа ҳақида // Ўзбек тили ва адабиёти. –Т.: 1983.

29.	Dilfuza Rasulmuxamedova. Erkin Vohidov ijodi va dramaturgiya janri	382
30.	Насима Қодирова. Эссе яратишда мунаққид маҳорати	385
31.	Gulzina Tulishova. XX asr o‘zbek adabiy tanqidchiligi rivojida Ozod Sharafiddinov ilmiy faoliyatining o‘rni va ahamiyati	390
32.	Sobirjon Bazarov. Ramziy-majoziy talqini xususiyati	392
33.	Gulbahor Qurbonova. Yozuvchi mahortini ochishda qiyosiy tahlilning o‘rni	396
34.	Sayyora Norboyeva. O‘tkir Hoshimovning “Ikki eshik orasi” romanida ijodkor badiiy mahorati	399
35.	Нигора Кирйигитова. Эркин Воҳидовнинг “Ўзбегим” қасидасида мазмун ва бадий санъатлар уйғунлиги	403
36.	Фариза Махмуджонова. Бадий матнда прагматик муносабатларнинг ифодаланиш турлари	407
37.	Dilfuza Faxritdinova. Ma’rifiy romanchilk taraqqiyoti haqida mulohazalar	412
38.	Mohigul Danabayeva. Shaxs begonalashuvi: sabab va oqibatlarning badiiy talqini (<i>Said Ahmadning “Qorako‘z majnun” hikoyasi misolida</i>)	414
39.	Sitora Oltmishova. Zebunniso lirikasiga chizgilar	417
40.	Гулнора Шодиева. Фарҳод Мусажоннинг образ яратиш маҳорати	420
41.	Feruza Nazarova. Asqad Muxtor hikoyalarida ruhiy evrilishlar talqini	424
42.	Malika Karimova. Abdulla Abduhamidov. Abdulla Oripov she’riyatining asosiy xususiyatlari	427
43.	Тоҳирхон Ғозиев. Мутафаккир Махдуми Аъзам тасаввуфий қарашларида комил инсон ва уни тарбиялаш масалалари	429
44.	Ҳулкар Неъматова. Сафарнома жанрининг туғилиши ва такомил ҳақида айрим мулоҳазалар	432
45.	Erkin Ochilov., Shaxnoza Mavlyanova. Poetik ifodaning xalqona tarzi	436
46.	Ойжон Холтўраева. Автобиографик дostonларнинг адабиётда тутган ўрни ва жанр хусусиятлари	438

“ФИЛОЛОГИЯНИНГ УМУМНАЗАРИЙ МАСАЛАЛАРИ”
мавзусидаги
ХАЛҚАРО ИЛМИЙ-АМАЛИЙ КОНФЕРЕНЦИЯ МАТЕРИАЛЛАРИ
(1-5-шубалар)

Муҳаррир: Шоира Дониярова
Мусахҳих: Сурайё Эшонқулова
Саҳифаловчи: Исмоил Жўраев

Нашриёт қоғози №АІ 242, 27.09.2020 й. Офсет қоғози. Босишга рухсат этилди
30.11.2021. Формати 84x108 1/16. Гарнитура «Times New Roman». Босма табоқ
43.0. Адади 100 нусха. Буюртма №33